

1.

ISTEN ŐSZINTE SZERETETE

December 28., szombat délután

Feltámadása után Krisztus háromszor tette próbára Pétert: „Simon, Jónának fia: Jobban szeretsz-é engem ezeknél? Monda neki: Igen, Uram: te tudod, hogy szeretlek téged! Monda neki: Legeltesd az én bárányaimat! Monda neki ismét másodszor is: Simon, Jónának fia, szeretsz-é engem? Monda neki: Igen, Uram; te tudod, hogy én szeretlek téged. Monda neki: Őrizd juhaimat!”

Péter esetében szükség volt erre a szívét vizsgáló kérdésre, s a mi esetünkben is szükség van rá. A helyreállítás sohasem lehet alapos, hacsak le nem ér a gonoszság gyökeréig. Az ágakat ismételten lemetszik, de keserű gyökere megmaradt, hogy újra fölszökkenjék és sokakat megfertőzzön. Ezért le kell hatolni a rejtett gonoszság gyökeréig, ismételten meg kell ítélni az erkölcsi érzékeket, és újra megítélni az isteni jelenlét fényénél. A mindennapi élet fogja bizonyítani, vajon valódi-e a javulás.

Mikor Krisztus harmadszor megkérdezte: Szeretsz-e engem?, a kés a lélek legmélyére ért. Elítélve magát, Péter a sziklára zuhan, s így szólt: „Uram, te mindent tudsz. Tudod, hogy szeretlek.” – *A Te Igéd igazság*, 5. köt., 1151–1152. o.

A halálnál is erősebb az a szeretet, mellyel Isten vágyakozik földi gyermekei után. Fia feláldozásával az egész mennyet nekünk adta egyetlen ajándékban. Az Üdvözítő élete és halála, köztünk és Isten közötti közvetítése, az angyalok szolgálata, a Szentlélek esedezése, mindaz, ami által Isten bennünk hat és alkot – az elesett emberiség megváltását szolgálja.

Ő, nézzük hittel ezt az értünk hozott áldozatot! Ismerjük el annak a fáradságnak és hosszútúrásnak nagyságát, mellyel az ég az elveszett emberiséget megváltani és ismét az atyai házba visszavezetni

akarja. Erősebb indítékok és hatalmasabb közvetítők nem is működhetek volna közre. Vajon a kilátásba helyezett jutalom, a menny öröme, az angyalok társasága, Isten szeretetének és Fiának boldogító közösége, továbbá szellemi erőink növekedése és nemesedése, ne indítsanak-e arra bennünket, hogy szívünk szerető szolgálatát tökéletesen és mindörökre Teremtőnknek és Megváltóknak adjuk?! – *Jézushoz vezető út*, 21. o.

Mindaz a szülői szeretet, amely az emberek szívében nemzedékről nemzedékre él, a gyöngédség forrásai, melyek az ember lelkében megnyíltak – csupán jelentéktelen csermelyek Isten végtelen, kimeríthetetlen szeretetének határt nem ismerő óceánjához képest. Nyelv el nem mondhatja, toll nem képes leírni. Elmélyedhetsz abban életed minden napján. Szorgalmasan kutathatod a Szentírást, hogy megértsd. Segítségül hívhatod Isten adta összes erődöt és képességedet abbéli igyekezetekben, hogy felfoghasd a mennyei Atya szeretetét és irgalmasságát, de azután még mindig megmarad a végtelenség. Mégsem értheted meg Isten szeretetének mélységét, amely abban nyilvánult meg, hogy halálra adta Fiát a világért. Ezt még az örökkévalóság sem lesz képes teljesen kijelenteni nekünk. – *Bizonyágtételek a gyülekezeteknek*, 5. köt., 740. o.

December 29., vasárnap

Krisztus, a világ Világossága, istenségének vakító ragyogását elfátyolozva jött el, és emberként élt az emberek között, hogy a föld lakói megsemmisülésük veszélye nélkül megismerjék Teremtőjüket. [...]

Krisztus eljött, hogy megtanítsa az embereket arra, amit Isten akaratára szerint tudniuk kell. Az égen fent, a földön, az óceán hatalmas víztömegében Isten keze munkáját láthatjuk. Minden teremtett dolog az Ő hatalmáról, bölcsességéről, szeretetéről tesz bizonyosságot. A csillagokból, az óceánból és a zuhatagból mégsem ismerhetjük meg Isten személyiségét úgy, ahogy az Krisztusban kitárulkozott.

Isten látta, hogy a természetnél világosabb kinyilatkoztatásnak kell mind személyiségét, mind jellemét megmutatnia. Elküldte Fiát a világra, hogy – amennyire az ember szeme el tudja viselni – kinyilatkoztassa a láthatatlan Isten jellemét és tulajdonságait. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 419. o.

Viszont akiknek a szíve a Szentlélek bennük lakásával megtisztult, azoknak minden megváltozott. Ők meg tudják ismerni Istent. Az Úr a szikla hasadékába rejtette Mózeszt, amikor Isten dicsősége elvont előtte. Mi is akkor szemléljük Isten szeretetét, amikor Krisztusban vagyunk elrejtve. [...]

Hit által már most, már itt szemléljük Őt. Mindennapi életünkben, gondviselése megnyilatkozásaiban jóságát és irgalmasságát ismerjük fel. Megismerhetjük Őt Fiának jelleméből. A Szentlélek feltárja az ember értelme és szíve előtt az Istenről és a hozzánk elküldött Isten Fiáról szóló igazságot. A tiszta szívű ember új és vonzó szépségben látja Istent, mint Megváltóját. Miközben felismeri Isten jellemének tisztaságát és szépségét, maga is vágyakozik visszatükrözni az Üdvözítő jellemét. Olyan apának látja Őt, aki sóvárog magához ölelni megtérő fiát, ezért szíve kimondhatatlan és dicső örömmel telik meg. – *Gondolatok a hegyibeszédről*, 26. o.

Jézus iránt érzett bensőséges szeretete állandóan arra serkentette, hogy szorosán haladjon oldala mellett. Igaz, hogy az Üdvözítő szerette mind a tizenkettőt, azonban közülük egyiknek sem volt Jánoséhoz hasonló fogékony lelkülete. Fiatalabb lévén a többinél, inkább a gyermek bizalmával és hűségével nyitotta meg szívét Jézus előtt. Így jutott a többieknél bensőségesebb kapcsolatba Krisztussal, és ez képesítette arra, hogy a Megváltó legmélyebb lelki tanításait közölje az utókorral. [...]

János úgy tudott az Atya szeretetéről beszélni, mint senki a tanítványok közül. Kinyilatkoztatta embertársai előtt, amit bensőjében érzett, és jellemében szemléltette Isten tulajdonságait. Arcán az Úr dicsősége tükröződött. Az életszentség szépsége, amely életét átalakította, ragyogott vonásairól. Imádatos szeretettel csüggött az Üdvözítőn; egyedüli óhaja volt, hogy hozzá hasonlítson, és vele közösségben élhessen. Jelleme Krisztus jellemét sugározta. – *Az apostolok története*, 545. o.

December 30., hétfő

Az Úr azonban nem mondott le addig Izráelről, amíg minden lehető meg nem tett, hogy újra hűségre bírja. A hosszú, sötét évek alatt, amikor egyik uralkodó a másik után vakmerően egyre mélyebb bálványimádásba sodorta Izráelt, Isten egyik üzenetet a másik után küldte

bűneibe visszaeső népének. Profétái által megadott minden lehetőséget arra, hogy feltartóztassák a hitehagyás áradatát és visszatérjenek hozzá. A birodalom kettészakadását követő években élt és munkálkodott Illés és Elizeus. Az ország hallotta Hóseás, Ámos és Abdiás meleg szeretettel áthatott kéréseit is. Isten sohasem hagyta Izráelt nemes szívű tanúbizonyságok nélkül, akik hirdették csodálatos, bűntől megmentő hatalmát. – *Proféták és királyok*, 108. o.

Isten szeretete aranylánc, amely a véges emberi lényt Őhozzá köti, és ez a szeretet meghaladja az értelmünket. Emberi tudomány nem talál rá magyarázatot. Földi bölcsesség nem foghatja fel. A szülők szeretik gyermekeiket, Isten szeretete azonban nagyobb, szélesebb, mélysebbebb. A nemzedékeken átívelő szülői szeretet, az emberi lélek kedvességének és gyöngédségének összes árjai is csupán patakocskáknak tűnnek Isten végtelen és kimeríthetetlen szeretetének óceánjához képest. Emberi nyelv nem képes körülírni azt. Életed minden napján elmélkedhetsz róla. A mennyei Atya szeretetét és együttérzését megérteni hivatott törekvésedben őszintén és kitartóan tanulmányozhatod a Szentírást, felhasználhatod az Istentől kapott összes erődöt és képességedet, az isteni szeretet akkor is végtelen marad számodra. Évszázadokon át tanulmányozhatod, mégsem fogod teljes mértékben megérteni Isten szeretetének hosszúságát és szélességét, mélységét és magasságát. [...]

Isten szüntelenül figyel gyermekeire. – *Signs of the Times*, 1904. július 13.

Sátán eltökélt szándéka azt elérni, hogy az emberek ne figyeljenek fel Istennek egyszülött Fia feláldozásában megnyilvánuló szeretetére. Milyen eredménnyel tudjuk bemutatni a világnak Isten mély és értékes szeretetét? Egyedül akkor járhatunk sikerrel, ha képviselni tudjuk, hogy olyan „...nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk!” (1Jn 3:1) Szóljunk így a bűnöshöz: „Íme, az Istennek ama bányája, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29) Ha Jézust az Atya képviselőjeként mutatjuk be, akkor el fogjuk tudni tüntetni azt az árnyat, amit Sátán azért vet ösvényünkre, hogy ne ismerjük fel Isten – Krisztusban megnyilvánuló – kibeszélhetetlen szeretetét és kegyelmét. Tekintsetek fel a Kálvária keresztségére, mely mennyei Atyánk mérhetetlen kegyelmének és korlátlan szeretetének mindenkori bizonyítéka! – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. köt., 156. o.

December 31., kedd

Isten teremtett világa a szeretetét és hatalmát hirdeti. Ő hívta életre a világot, és mindent, ami abban van. Isten szereti a szépet. A számunkra teremtett világban nem csak azt bocsátotta a rendelkezésünkre, ami a kényelmünket szolgálja, hanem a földet és az eget szépséggel is felruházta. Az őszi gazdag termésben szeretetét és gondoskodását látjuk, a vidám napsugárban pedig a mosolyát. Karja alkotta a délceg hegyeket és sziklákat. Parancsára nőnek a hatalmas fák. A zöld pázsittal beborított földre bokrokat és virágokat ültetett. [...]

A földünket alkotó teremtő erő még mindig dolgozik, hogy fentartsa a világegyetemet és a természetet. Isten karja igazgatja a bolygókat és azok rendezett pályáját a világegyetemben. Földünk nem saját ereje által járja évről évre a Nap körüli pályáját, és termi meg ajándékait. Isten szava tartja ellenőrzése alatt a természeti erőket. „Beborítja az eget felhővel, esőt készít a föld számára, és fűvet sarjaszt a hegyeken.” (Zsolt 147:8) – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 185. o.

Mielőtt a föld alapjai letétettek, Atya és Fiú szent szövetséget kötött a Sátán által legyőzött ember megváltása érdekében. Ünnepeyes fogadalmat tettek, hogy Krisztus az emberi faj megmentésének biztosítékává válhasson. Krisztus ezt a szövetséget teljesítette. A kereszten felkiáltott: „Elvégeztetett!” E szavakat Atyjához intézte. Teljes egészében teljesítette fogadalmát, most pedig kijelenti: Atyám, elvégeztetett. Én Istenem, eleget tettem akaratomnak. Bevégeztem a megváltás munkáját. És ha igazságod elégtételt nyert, akkor „akiket nékem adtál, akarom, hogy ahol én vagyok, azok is énelem legyenek”. (Jn 19:30; 17:24)

Ekkor Isten kihirdeti, hogy igazsága elégtételt nyert. Sátán vere séget szenvedett. Krisztus földi meghurcoltjai és katonái befogadást nyernek „ama Szerelmesben” (Eféz 1:6). Igaznak nyilvánítottanak a mennyei angyalok és az el nem bukott világok képviselői előtt.

Győzelmi énekük egyesül az angyali hárfák hangjával, és a menny betelik öröm- és dicsőénekekkel. Győzött a szeretet. Az elveszett megtaláltatott. – *Lift Him Up*, 103. o.

Krisztus halála: Isten nagy szeretetének bizonyítéka, üdvösségünk záloga. A kereszténytől elvenni a keresztet, annyit jelentene, mint kioltani a napot az égen. A kereszt közelebb visz Istenhez és kiengesztel vele. Az atyai szeretet gyöngéd részvételével tekint Isten Fiának gyöt-

relmeire, amelyeket elszenvedett azért, hogy az embereket megmentse az örök haláltól. Bennünket pedig elfogad szeretett Fiában. [...]

A kereszttel tudjuk, hogy az Atya végtelen szeretettel szeret bennünket. – *Az apostolok története*, 210. o.

Január 1., szerda

Mindenki szabadon megválaszthatja, hogy milyen hatalom uralkodik rajta. Senki sem bukhat olyan mélyre, senki sem olyan gonosz, hogy ne találhatna szabadulást Krisztusban. A megszállott ember ima helyett csak Sátán szavait tudta kiejteni, a szív kimondatlan kérése mégis meghallgatásra talált. Nincs olyan kiáltása a rászoruló léleknek, még ha nem is tudja szavakba önteni, mely észrevétlen maradna. Aki kész szövetségi kapcsolatra lépni a menny Isteneivel, azt nem hagyja Sátán hatalmában, sem saját természetének gyöngeségeiben. Hívja a Megváltó: „Fogja meg erősségemet, kössön békét velem, békét kössön velem!” (Ésa 27:5) – *Jézus élete*, 258. o.

Isten különleges lakomát készít az emberi nemzetségnek. A példázat szerint minden lélekért egy hatalmas ünnepet, vacsorát szerveznek. Mindazok, akik részt vesznek a vacsorán, örülhetnek a mennyei ünnepnek, ami nem más, mint maga az evangélium. Ez az ünnep mindazoknak a rendelkezésére áll, akik befogadják. Mindenki meghívást kapott, és bátorítva van, hogy jöjjön el.

Mindazok, akik részt vesznek az evangélium eme ünnepén, valójában kifejezik, hogy elfogadták Krisztust személyes Megváltójuknak. Az Ő különleges ruháját viselik. Elfogadták az igazságot úgy, ahogy Jézusban lett bemutatva, vagyis elfogadták Krisztus feddhetetlenségének ruháját. Csak azok tisztelik Krisztust, akik válaszolnak hívására: „Gyertek, mert immár minden kész, jöjjetek a Bárány menyegzőjére.” Ezek az emberek felöltözik a megtisztított jellem fehér ruháját, és ezzel arról tesznek bizonyosságot, hogy immár nem úgy élnek, mint korábban, amikor tudatlanok voltak. Beszédük és beszédtemáik is megváltoztak. – *The Upward Look*, 304. o.

Értékelnünk kellene az értünk hozott nagy áldozatot, amely megfizette a mennyei szövőszekeken készült ruha, a feddhetetlenségünk ruhájának az árát. Az Úr meghívott a menyegzőre, és mindannyiunk-

nak menyegzői ruhát készített. A feddhetetlenség ruhájáért végtelen ár lett kifizetve; ezért Isten elleni hatalmas lázadás, amikor valaki önigazultságának ruhájában kér bebocsátást a menyegzőre. Ezzel messze-menően megbántja Istent, hiszen nyíltan semmibe veszi a golgotai áldozatot.

Menyegzői ruha nélkül senki sem vehet részt ezen a menyegzőn. János írja: „Aki győz, az fehér ruhákba öltözik; és nem törölöm ki annak nevét az élet könyvéből, és vallást teszek annak nevéért az én Atyám előtt és az ő angyalai előtt.” Mielőtt az örökkévalóság szempontjából túl késő lenne, mindenki járuljon a mennyei Fejedelemhez, és vásároljon fehér ruhát, szemeire gyógyírt, tűzben megpróbált aranyat és a mennyei kegyelem olaját! – *That I May Know Him*, 264. o.

Január 2., csütörtök

Krisztus nem úgy jött el, mint ahogyan a zsidók várták. Nem úgy jött el, hogy őket, mint nemzetet megdicsőítse... Krisztus üzenete így hangzott: „Elközelített Istennek országa: térjete meg és higgyetek az evangéliumban.” A zsidók visszautasították Krisztust azért, mert nem várokozásuknak megfelelően jött el. Halandó emberek eszméit tartották tévedhetetleneknek azért, mert agg kort értek meg.

Ez a veszély leleselkedik a gyülekezetre is, nevezetesen, hogy halandó emberek ötletei szabják meg a Szentlélek útját, hogyan jöjjön el. Noha be nem ismernék, mégis néhányan valóban így is tettek. Minthogy pedig a Lélek eljön, de nem azért, hogy embereket megdicsőítsen, vagy téves elméleteiket támogassa, hanem megfeddje a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében, ezért sokan elfordulnak tőle. Nem akarnak önigazultságuk ruháitól mentesülni, azaz igazságtalanságaiktól, s helyette Krisztus életszentségét felölteni, azaz a tiszta, hamisíthatlan igazságot. A Szentlélek nem hízeleg embereknek, tevékenységét sem szabja emberek elgondolásaihoz. Halandó, bűnös emberek nem befolyásolhatják a Szentlelket. Ha eljön, hogy megfeddjen az Isten által választott szószólója által, akkor az ember dolga, hogy meghallgassa és engedelmessékedjék szavának. – *Bizonyságtételek lelkészeknek*, 64. o.

Krisztus Ádám minden fiáért és leányáért meghalt. Amikor Isten Fia ilyen csodálatos szeretetet fejezett ki, hogy a hatalmas áldozata által a bűnös, a belé vetett hit által el ne vesszen, hanem örök élete legyen,

akkor e nagy szeretet tárgya hogyan lehet közönyös, hogyan maradhat bűnben és engedetlenségben, ahelyett, hogy egyetlen percnyi késlekedés nélkül Jézus Krisztust szívből megvallaná? Hogyan szerethet bárki is gonoszt tenni? Hogy ronthatja meg az ifjúság ítélőképességét és szánhatja olyanra befolyását, amely meggyengíti saját erkölcsi képességét és használhatóságát? Ha annak akaratát cselekszik, aki szerette a világot, és aki egyszülött Fiát áldozta érte, lelkük minden képessége megerősödik, és saját boldogságukat és békéjüket gyarapítják.

Azzal, hogy az embereknek odaadta Jézus Krisztust, hogy visszanyerje őket a Sátán támasztotta követeléstől... Jézus ezt mondta: „Elég néked az én kegyelmem” (2Kor 12:9). Mindenki, aki saját véges erejével próbál jót tenni, az erőfeszítései kudarcot vallanak, azonban akik Krisztust hittel fogadják el, azok személyes Üdvözítőre lelnek. – *A keresztyén nevelés alapjai*, 291–292. o.

Krisztus azonban nem azért szánta rá magát erre a nagy áldozatra, hogy mennyei Atyánk szívét irántunk való szeretetre ébressze, vagy hogy Őt az emberiség megmentésére és megváltására készítse. Nem! „Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta” érte (Jn 3:16). Isten nem a nagy engesztelő áldozat következtében szeret minket – ellenkezőleg, azért hozta az áldozatot, mert szeret bennünket.

Krisztus volt a közvetítő, aki által végtelen szeretetét a bűnbe süllyedt világra áraszthatta. Mert „Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világot” (2Kor 5:19). Isten együtt szenvedett Fiával; Gecsemáné lelki gyötrelmeiben és a Golgota halálküzdelseiben Megváltónk lefizette váltságunk árát. [...]

Egyedül Isten Fia végezhetette el megváltásunk művét, mert csak az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelében volt, tudta Őt nekünk kijelenteni. Csakis Ő nyilatkozathatja ki, aki az isteni szeretet nagyságát és mélységét önmaga is ismerte. Krisztusnak az elesett emberiségért hozott végtelen nagy áldozatán kívül semmi sem lett volna képes méltóan kifejezni mennyei Atyánknak a bűnbe süllyedt emberiség iránti szeretetét. – *Jézushoz vezető út*, 13–14. o.

Január 3., péntek – További tanulmányozásra

Az apostolok története, „Krisztus hű pásztora” című fejezet; *A megváltás története*, „Az ember szabad választása” című fejezet (37–39. o.).